

2026. február 9. hétfő

**Gondoskods a földről, megöntözöd, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel.
(Zsoltár 65,10)**

Fil 1,27-30: *Egy a fontos, éljete Krisztus evangéliumához méltón, hogy akár eljövök, és magam is látom, akár távol vagyok, azt halljam rólatok, hogy szilárdan álltok az egy Lélekben, és egy szívvel küzdötök az evangéliumban való hitért, és hogy egyáltalán nem rémüldöztök az ellenfelek miatt. Ez nekik a kárhozat, nektek pedig az üdvösség előjele. E kiállásotok pedig Istentől való. Mert nektek nemcsak az adatott meg, hogy higgyetek Krisztusban, hanem az is, hogy szenvedjetek érte, és hogy megvívjátok ugyanazt a harcot, amelyet tőlem láttatok, és amelyet most rólam hallotok.*

Igehirdetés: Két fontos dolgot is elénk tár a mai igerészlet. Az első, ami megérintett, a félelem témája. Azt mondja Pál a filippibeliéről, hogy egyáltalán nem rémüldöznek az ellenfelek miatt. Sajnos létező jelenség, létező kísértés, hogy keresztényként nagyon a bűn és a gonosz kezd valakit foglalkoztatni, és alapvetően fél mindentől, ami egy kicsit is gyanús a számára, vagy állandó félelemben él a háborútól vagy a rossz emberektől. Nyilvánvaló, hogy megvan ennek az ellentéte is, a naiv butaságé, amikor a gonoszt egyáltalán nem tartjuk létezőnek, a kísértés erejét lekicsinyeljük. Amit Pál szavaiból tanulhatunk az egy egészséges hozzáállás. Nem tagadjuk a gonosz létét, de nem is a félelem vezeti a tetteinket, hanem a Lélekben való szilárdság és az evangéliumi hit. Ez adhat kellő bátorságot, ugyanakkor a szükséges figyelmet és óvatosságot is a lelki küzdelemben. Érdemes tehát megvizsgálunk, hogy minket melyik irány fenyeget. Az ostobaságig menő naivitás vagy az állandó görcsös félelem kísértése akar minket eltávolítani Istentől.

A második téma az idézet záró gondolata: „Mert nektek nemcsak az adatott meg, hogy higgyetek Krisztusban, hanem az is, hogy szenvedjetek érte...” Ezt is érdemes megvizsgálunk közelebbről. Krisztusért szenvedni, mit jelent ez ma? Nyilvánvaló, hogy senki nem szeret szenvedni, ez nem életcél, feltéve, hogy nem vagyunk mazochisták. Ugyanakkor a szenvedés állandó elkerülése is akadály a boldog életnek, ugyanis a szenvedés vállalása az alapja a valódi szeretetkapcsolatoknak is, hiszen ha szeretlek, akkor úgy is melletted maradok, ha éppen szenvedsz, még akkor is, ha ez nekem is szenvedéssel jár. Ha céljaim vannak, akkor tudok értük szenvedni is, még egy maratonfutást, sőt 5 kilométert sem adnak szenvedés nélkül. Amikor azt olvassuk vagy halljuk, hogy valami fontos és nagy dolgot szenvedés nélkül meg lehet valósítani, akkor mindig érdemes nagyon óvatosnak lennünk, mert ezek a dolgok leggyakrabban a párna alá tett füzet vagy a ChatGPT által megírt házi feladat hatékonyságával fejlesztenek minket és segítenek a célunk felé. Ha pedig a szeretetkapcsolathoz és a nagy dolgok megvalósításához szükséges az, hogy készek legyünk szenvedni is, akkor nem csodálkozhatunk, ha ez így van a krisztusi étellel is. A szenvedést okozhatja a saját lustaságunk, a bűneinkhez való ragaszkodás, de lehet külső ok is, például amikor a hitünk megvallása miatt nevetségessé válunk egy társaságban.

Attila bácsi pénteken beszélt nektek a lehetőségről. Arról, hogy mindig szabadok vagyunk arra, hogyan viszonyulunk ahhoz, ami történik velünk. A mai ige arra bátorít, hogy ne félelemmel éljünk, hanem bátran nézzünk szembe a nehézségekkel és merjük vállalni a szenvedést is, ha az a valódi szeretet növekedésének az útja. Szennedni nem könnyű. Ferenc pápa így ír róla: „Az együttérzés indítja arra Jézust, hogy konkrétan cselekedjen. Az Isten együttsszenvedő. A kereszt jelenti az együtt szenvedést, a közösséget, a megváltást, az üdvösséget. Jézus élete nem más, mint értünklet. A kereszt azt üzeni, hogy nincs szenvedés, amely egyedüllétre lenne kárhoztatva.” A szenvedés miértjéről pedig ezt írja: „Te tudod a miértet, én nem tudom, és Te nem mondod meg nekem, de nézel engem, és én megbízom Benned, Uram, bízom a tekintetedben.” Ezt a bizalmat erősítse bennünk a mindenható Isten.